

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til fru Pernille Blach Hansen: Hvis man hørte efter, hvad vi har sagt ganske klart, og hvad vi har sagt fra talerstolen, så er det, at vi vil forpligte os til at halvere den offentlige gæld inden år 2010. Det er egentlig meget enkelt. Så vi har nøjagtig den samme målsætning, som regeringen har, og vi har nøjagtig de samme økonomiske muligheder.

Kraftvarme og det, at der ikke blev en aftale, har intet at gøre med et skattestop. Der lå en meget flot aftale for de første 4 år om, hvordan man ville øge bevillingerne til decentral kraftvarme og barmarksværker, hvordan man ville lempe på afgiftsberegningen.

Det var man enig i, men Socialdemokraterne ønskede for at indgå en aftale, at brugerne i de store byer, der får fra centrale varmeværker, skulle betale mere i afgift. Vi mener, at det, man betaler i Odense, Århus og Aalborg, er nok.

Så det er vores ønske om, at det ikke skal være dyrere, der er årsag til, at vi ikke kunne sige ja til aftalen. Og det undrer mig, at man ikke var villig til at indgå aftalen, fordi man absolut skulle drille med, at det skulle være dyrere i år 2005.

Hr. Jørn Pedersen spørger til, hvor frit et frit valg er. Jamen man ændrer jo hele bevillingssystemet. Der var i Dags Dato et eksempel fra Århus Kommunehospital, ortopædkirurgisk afdeling, og så et hospital i – så vidt jeg husker – Lyon, også fra et ortopædkirurgisk afsnit. Det, der var det afgørende, var, at i Århus skal man vente 12 måneder på en skulderoperation. På det franske hospital skal man vente 2 måneder. Dér følger bevillingen patienten.

Den ansvarlige overlæge på hospitalet i Frankrig blev spurgt: Hvordan kan det være, at du kun har en ventetid på 2 måneder? Jo, sagde han, ellers fravælger de mit sygehus. Dét var hans problem.

Det, der sker, hvis pengene følger patienten, er, at alle får en interesse i at fastholde tilgangen også til det enkelte sygehus, at oppe sig, at vise, hvad det er, man gør endnu bedre i ædel kappestrid imellem de offentlige sygehuse, for at patienterne vælger deres sygehus.

Det er en måde at bryde stive faggrænser på, en måde at udnytte ledig kapacitet fredag, lørdag og søndag på kirurgiske afsnit.

Man får en helt anden måde at udnytte de ressourcer, vi har bevilget, for jeg går ud fra, at når man er visiteret og der er sagt, at man skal behandles, så har vi også viljen til at betale det, det

koster, i fællesskab. Det er jo bl.a. derfor, at vi ønsker at give 1,5 mia. kr. mere, end det Socialdemokratiet tillader.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nu er det jo sådan, at Venstres skattestop også skal gælde for den kommunale sektor. Og jeg forstår på avisreferaterne fra det møde, der var mellem hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Mogens Lykketoft, at Venstres forestilling er, at nogle kommuner godt må sætte skatten op, bare andre sætter den tilsvarende ned.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Thor Pedersen, som jo selv sidder i Finansudvalget, og som selv gang på gang har undladt at stemme for de aktstykker, hvormed vi bevilger pengene til kommunerne, med den begrundelse, at man ikke kan acceptere, at skatteprocenterne ikke er fastlåst: Hvordan vil Venstre sikre, at der er kommuner, der ikke sætter skatten op, uden at de tilsvarende bliver sat ned andre steder? Hvad er det for styringsinstrumenter? Hvad er det for tvangsmidler, man vil anvende over for kommunerne? Det vil jeg gerne have svar på.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er underholdende, det her. Vi er jo i en situation, hvor vi alle sammen kan blive ramt af en borgerlig regering, som har været ude og sige, at skatterne ikke skal sættes op, og samtidig regner det med løfter.

Jeg har sådan en enkelt lille hyggesag, som jeg også kunne have ærgret Socialdemokraterne med, men den kan jo også komme til den anden side. Socialdemokraterne hænger jo også på den, men det gør Venstre og De Konservative også. Det er asfaltforliget. Der var ikke grænser for, hvor meget asfalt der skulle laves, og hvad betalte man med? Jo, med S-tog til Roskilde, og det er heller ikke finansieret.

Hvor havde man egentlig forestillet sig, at de der adskillige milliarder skulle komme fra? Jeg har lige været henne og spørge hr. Heiselberg, og han siger, at det er finansieret, så det klares, men det minder mig om dengang, da jeg var barn, hvor jeg troede, man kunne lade være med at betale hos købmanden, hvis man sagde: På regningen. Og det her er altså kommet på regningen, og det er ret mange milliarder.

Jeg vil egentlig gerne vide, hvad Venstre havde forestillet sig. Jeg kan huske, at da vi havde debatten herinde, jamrede man over alle de af-